

ወገኔ

አማርጩ የወደድኩትን ሆዴን ስመግበው፤
 አፌ እየጣፈጠው ጨንፈቱን ጠቅጥቄ ሳስጨንቀው፤
 ሌት ተቀን ጠግቤ ሰውነቴን ሳሰባው፤
 የዘመኑ አስተሳሰብም እየሰረገ ህሊናዬን ሲወቅሰው፤
 መወፈር ሳይሆን መክሳት ነው እያለ የሚወደደው፤
 አይ የኔ ነገር ሰው ምን ይላል እያልኩ ነው የምጨነቀው፡፡

ወጣ ገባ ባልኩኝ ቁጥር ጨርቃጨርቅ እገዛለሁኝ፤
 ዛሬ የለበስኩትን ነገ መድገምን እየጠላሁኝ፤
 አምሮና ደምቆ መታየትን እወዳለሁኝ፡፡
 ኑሮዬ መሟላቴን ሁሉ ሰው እንዲያውቅልኝ፤
 ያማረ መኪና ያማረ ቤትና ውድ ዕቃ አካብታለሁኝ፤
 አይ የኔ ነገር የለበስኩት መስሎኛል ክብር የሚያስገኝ፡፡

ብቻዬን በልቼ ብቻዬን ጠገብኩኝ፤
 ብቻዬን ጠጥቼ ብቻዬን ረካሁኝ፤
 ብቻዬን ደግሼ ብቻዬን ጨፈርኩኝ፤
 አይ የኔ ነገር ለአንድ ስጋዬ ብዙ ተዳክምኩኝ፡፡

ስጋዬ አማረ ደላው ወዛም ሆነ፤
 ንብረቴም በዛልኝ ቤቴም አምሮ ታየ፤
 ለበስኩ ተሽቀረቀርኩ ሁሉም ሰው ጉድ አለ፤
 ቀን ለሞላለት ወቃሽ እንኳን የለ፤
 ወገኔ ተጠብሶ በረሀብ ላይ ሳለ፤
 ዝም አለኝ ታዛቢው አድራጎቴን እያየ፡፡

ታዘበው ፈጣሪ ይቅር ባይ ነህና ይቅር እንድትለኝ፤
 በተግባራ አጥፍቻለሁና በአምሳልህ ፈጥረኸኝ፤
 ወንድሜ ተርቦ ተጠምቶ ተራቁቶም እያየሁ ችላ አልኩኝ፡፡
 እኔ ለግል ብቻ ሳስብ የሰጠኸኝን እናት አገሬን እረሳለሁኝ፡፡
 አይ የኔ ነገር ለጊዜያዊ ጥቅሜ በብዙ ታለልኩኝ፤
 አይ የኔ ነገር ፍርድ ከአንተ እንጂ ከሰው እንዳልሆነ ዘነጋሁኝ፤
 አይ የኔ ነገር ማንነቴ በወገኔ እንደሆነ ሳትኩኝ፤

አይ የኔ ነገር ስጋዬን አድልዬ ነፍሴን አቆሰልኩኝ።

ከ ኔኔ ለገሰ